

สวนพฤกษศาสตร์ รมยอง

ขยันทัน

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Lysiphyllum strychnifolium</i> Craib A. Schmitz
ชื่อวงศ์	FABACEAE
ชื่ออื่น ๆ	ขยันทัน, เครือขยันทัน (ภาคเหนือ); ย่านางแดง, หล้านางแดง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); สยาน (ลำปาง, ตาก)
ชื่อสามัญ	-
ลักษณะทั่วไป	ไม้เถา ยาวได้ถึง 5 ม. มีมือจับ ใบรูปขอบขนานแกมรูปไข่ ยาว 4-15 ซม. ปลายแหลมยาว โคนกลมหรือเว้าตื้น เส้นแขนงใบข้างละ 3-5 เส้น คู่ล่างออกชิดโคน ปลายโค้งจรดกัน ก้านใบยาว 2-3.5 ซม. ช่อดอกกระจุก ออกตามปลายกิ่ง ยาวได้ถึง 1 ม. ใบประดับรูปรีติดทน ยาวได้ถึง 1 ซม. หลอดกลีบเลี้ยง สีชมพูอ่อนหรือแดง รูปถ้วย ยาว 0.5-1 ซม. ดอกสีแดงถึงแดงเข้ม กลีบรูปไข่กลับ ยาว 1.2-1.5 ซม. เกสรเพศผู้ 3 อัน ก้านชูอับเรณูสีแดง ยื่นพ้นหลอดกลีบดอก เกสรเพศผู้ที่เป็นหมัน 7 อัน ยาวไม่เท่ากัน รังไข่มีขนสั้น ก้านเกสรเพศเมียยาวประมาณ 7 มม. ยอดเกสรเพศเมียไม่ชัดเจน ฝักรูปใบหอก ยาว 15-16 ซม. ปลายมีจงอย มี 8-9 เมล็ด
นิเวศวิทยา	พบทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขึ้นหนาแน่นหรือกระจายห่าง ๆ ในป่าเบญจพรรณหรือที่โล่ง ความสูงถึงประมาณ 300 ม.
ประโยชน์	ลำต้น หรือราก เข้ายาบำรุงโลหิต สำหรับสตรีหลังคลอด ขณะอยู่ไฟ ช่วยให้มีดลูกเข้าอู่เร็ว